

Rozhovory se životem

46

OBSAH

Dopis duchovního učitele Harduse-----	3
Cesta vzhůru-----	4
Vyhrožování-----	7
Jákobův žebřík-----	10
Boží plán spasení-----	12
Modlitba - základ života-----	16
Poznání-----	20
I vichřice je k něčemu dobrá-----	22
Setkání duší-----	24
Vyslyšené modlitby-----	25
K obrázku na obálce-----	28
Bůh a příroda-----	29
Několik slov na závěr-----	31

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

DOPIS DUCHOVNÍHO UČITELE HARDUSE

Milí čtenáři!

Chtěl bych také „několika řádky“ – jak mě o ně prosil bratr František – přispět do vašeho nového sešitu. Nesmíte se cítit opuštěni, jste s námi všemi spojeni do jednoho velkého společenství.

Energie jsou klíčem pro všechny živoucí bytosti v celém kosmu. Způsobují každý pohyb, každý pokrok, ale také každý růst jednotlivých lidí při jejich vývoji. Tato tak zvaná silová pole se stala v určitých oblastech částí vědomí člověka, jako například duchovní poznatky, víra v Boha, přesvědčení o věčném životě duše a podobně.

Také duchovní pravdy, které vám předáváme, jsou energetickým vyzařováním. Poskytujeme vám je v zastoupení Ježíše Krista. Moji milí, jděte dál cestou, kterou vám ukázala sestra Pavla, abyste se i vy mohli těšit věčnou radostí v blaženosti.

*Jestliže věříš, že Pán žije v tobě,
každé místo tvého přebývání
bude vhodné k modlitbě.*

CESTA VZHŮRU

Milovaní přátelé, bratři a sestry v Kristu. My všichni, ať již Bůh, Kristus, Matka Maria a jiné vysoké duchovní hierarchické existence, jsme osobnostmi. Nejde jen o nějakou moc a sílu, ale my jsme síla a moc v celkové moci, kterou vy označujete jako Bůh. A tento Otec, tato podstata všeho, je opět jedna osoba ve své všemohoucnosti.

Člověk by měl mít jako dítě Boží vřelý vztah k této osobě, ke svému Otci. Kristus rozuměl těmto věcem, když stále zdůrazňoval: „Otec a já jsme jedno! Jedno ve smyslu, jedno ve všech myšlenkách a v každém výkladu!“ Nikdy neříkal: „Otec a já jsme stejní!“ Říkal vždy: „Já jsem Syn!“

Tak jako syn na Zemi má svému otci projevovat určitou úctu, také Kristus měl ze svého Otce určitý respekt. Nikdy však nepochyboval, že ho vždy vyslyší, že může být s Ním, že ho vždy přijme, pokud bude sloužit ostatním či Jemu podle svých nejlepších schopností.

Lidskými slovy nelze vyjádřit krásu a vřelost jejich vztahu! To musí každý sám prožít.

A proč prožívá většina lidí tak málo duchovního spojení? Vždyť nemají ani se svým duchovním průvodcem, bezprostředním Božím pomocníkem, vřelý kontakt a tuto jim nadřizenou moc, která je jim Bohem dána, nechtějí uznávat. Oni sice vědí nebo to alespoň přijímají, že svého duchovního ochránce mají, ale chybí jim vroucí kontakt k němu.

Když však duchovního průvodce, osobního přítele každého jednotlivého člověka, neuznávají jako osobnost, jak si potom mohou představit svého Otce? Bez vnitřní snahy, bez víry a opravdové touhy poznat blízkost svého duchovního průvodce, bez snahy řídit se jeho impulzy to však nejde. Základní podmínkou úspěchu je přijmout skutečnost, že duchovní průvodce každého člověka existuje a také, že touží být v kontaktu se svým svěřencem.

Rozumím vám příliš dobře, když říkáte: „Bůh nebo duchovní svět Boží se mi ještě osobně neotevřel, neměl jsem ještě žádný osobní prožitek!“ Myslím, že na to musím říci, že to není Bůh, který má udělat první krok, ale musí to být člověk! V opačném případě dochází k nesčetným selháním v lidském životě! Bůh je absolutně připraven každou vřelost, každou horoucí snahu rozdmýchávat, ale člověk se musí na oplátku snažit, aby umožnil spojení své Boží jiskry s osobností Boha.

To však nemůže způsobit jen samotný pocit nebo myšlenka, ani pouhé slovo nebo určitý čin, ale celý člověk musí být jako osobnost ze svého nitra připraven odevzdat se celý Tvůrci bez jakéhokoliv předsudku a jakékoli podmínky! Jak známo, člověk nemůže s Bohem obchodovat. Požadovaná vroucnost se vyjadřuje prosbou. A pokud je v této prosbě také jen malá část této vroucnosti obsažena, pokud je přednesena celou svou osobností, tehdy se dostane přímo k Bohu. Zjednodušeně řečeno, Bůh se takovou lidskou prosbu rozhodne splnit, ovšem je-li to ku prospěchu tohoto stvoření.

Někdo by se mohl zeptat: „Když každý dříve nebo později stejně přijde k Otci, k čemu se pak potřebuji snažit a vynakládat celou svoji sílu?“ Můj příteli, ty, který takto myslíš, věz, že nezáleží na tom, kdy tam přijdeš, ale záleží na tom, kolik utrpení, zruďnosti, námahy a boje by sis mohl ušetřit, zatímco bys v té době již mohl být šťastným dítětem Božím. Jen ty sám si škodíš tímto odstupem od Boha a stejně nezůstaneš námahy ušetřen!

Věřte mi, milí přátelé, vyplatí se co nejrychleji stoupat nahoru, neboť nikdo není chráněn před pádem! Ale vzestup, duchovní vědomí a vroucí spojení s námi tvoří onu sílu, kterou Bůh „posílá těm“ – jak Ježíš vyjádřil – „kteří ho milují“.

To má být podstata mých slov: láska! Ono vroucí spojení netvoří žádné skutečné spojení, pokud není z nejčistší lásky a nesobeckého smýšlení, z překypujícího citu, spojeno pomocí všech myšlenkových sil v lásku a obětováno Otci.

Když víte, že Bůh je láska a vyzařuje absolutní sílu lásky, pak je od vás správné a moudré, vy milované lidské děti a přátelé, oddat se tomu, který je absolutní láska, celým svým srdcem. Tento vroucí vztah lásky ruku v ruce, splynutí, žití jednoho s druhým, prospívání druhým, růst, to je život v Bohu!

To byla podstata mých slov. Co chci ještě vyjádřit slovy a obraty, má posílit vaše porozumění, vaši vůli vše lépe pochopit a vaši snahu obětovat vše našemu Otci. Ten pokus se vyplatí, věřte mi! Bůh se dívá na své děti a stará se o ně takovou měrou, jakou to nikdo na Zemi nedokáže. Boží ochrana je mnohem cennější než všechno jiné!

Ježíše prosím: *Dej jim klidu, ať jsou schopni Tě přijmout. Ať se všichni dostaneme k Tobě! Ať v nich zraje poznání, že jen Ty chceš pro ně to nejlepší a že Ty jsi ten nejláskyplnější Otec, který každého jednotlivce přijímá a stará se o něj. Ať v nich zraje dobrá vůle vykonat všechno to, co je ještě od Boha dělí. Otče, Ty dáváš všechno, když vidíš poctivou vůli! Prosíme Tě, dej jim sílu, aby se sjednotili ve svém smýšlení, své síle a ve svém úsilí se k Tobě přiblížit. Zdraví, klid, radost a život v Boží milosti, to žádáme pro ně. Aby duchovní svět Boží mohl vykonat ještě víc pro lidstvo na Zemi! Amen.*

VYHROŽOVÁNÍ

Milovaní přátelé, bratři a sestry pána Ježíše, otevřu nyní vážné téma, protože nechci, aby v našich poučeních byla nějaká mezera. Pokusím se dotknout něčeho, co bude pro vás asi nové.

Jde o to, abyste nepadli do toho, co lidé dnes hodně dělají: k vyhrožování! Vyhrožují přáteli, vyhrožují nepříteli, vyhrožují Bohu, vyhrožují Satanovi, vyhrožují bližnímu, ano, oni jednoduše hrozí pořád a každému! Řekněte sami: Je vyhrožování něco pěkného, něco pozitivního? Nestává se vyhrožování skutečností, protože z vašeho vyhrožování se uvolňují síly? Je klení něco pěkného?

Všechno to, co v určité formě vyslovíte, např. při klení, je něco reálného a přináší to s sebou spojení, zpětné vazby a zpětné účinky. Je to tak, vysíláním klení se vytváří mezi vámi spojení.

A nelze vidět také zlomyslnost jako překážku vzestupu? Nemá být demoralizace lidského pokolení, když trvale dochází k vazbám? Nemá být život člověka používán k tomu, aby rušil karmické vazby? Nemá být místo toho použito slovo „promiň“ a bratrovi nebo sestře ukázána z nejhlubšího citu Láska v takové formě, aby došlo k odpouštění? Nemá lidstvo už tak dost vázané a spoutané?

Před tím vším bych vás chtěl varovat, a proto říkám: Nevyhrožujte, neklejte, nebuďte zlomyslní a prolhaní, raději dělejte všechno to, co vám Boží poslové už tak často doporučovali! Nebuďte zbytečně pyšní a vyvarujte se nezvládnutelné domýšlivosti. Odpoutejte se ode všeho nízkého!

Pokud s tím vším souhlasíte, pokud to nechcete a nebudete dělat, pak se ještě také oprostěte od každé takové myšlenky! Když se bratr nebo sestra vůči vám nedobře vyjádří, pak je třeba, abyste se neuráželi, ale naopak jim odpustili! Jednejte ve smyslu křesťanské lásky k bližnímu a nepouštějte se do žádné výměny slov. Snažte se být nad

věcí. Boží poslové vás učili osvobodit se, láskyplně a ochotně promí-
nout. My říkáme: „Pane, nepočítej jim to jako hříchy, nezapočítávej
jim to jako chyby!“

Tak máte, milí lidé, také jednat. Nemáte se špinit vyhrožováním
a klením, pýchou a domýšlivostí apod., a nemáte se rovněž zapojovat
do žádných hádek!

Doufám, že jste to dobře pochopili a získali správný náhled, jak
se odpoutat a stát nad tím vším. Odpoutat se ne od Božích zákonů, ný-
brž od zákonů, které vyvrhuje Satan a které vám předkládá jako past,
aby lidi opět spoutal a chytil.

Boží poslové vás chtějí dostat na svobodu pomocí vaší práce na
sobě samých a osvobodit vás pro onen čistý svět. Chtějí vám všechno
jasně vysvětlit, ale jít musíte svou cestou sami. Prosím, přemýšlejte
o tom! A když takové situace nastanou, pak neoplácejte stejnou min-
cí, ale řekněte si: „Odpouštím ti, nemůžeš mě tím pošpinit. Vím úplně
přesně, že je to zase nějaká léčka, která mi byla nastrojena. Ty mě ne-
můžeš svými slovy zasáhnout, vydal jsem se duchovní cestou, ze kte-
ré mám o všem přehled a tak vím, že mě chceš spoutat. Já se ale už
nenechám, protože směřuji do čistého onoho světa, blíž k Bohu! Už
nechci tvé nástrahy, tvoje provazy a řetězy, již chci být volný a budu
pro získání této svobody na sobě pracovat!“

Pravda vás osvobodí. A je to pravda, co jsem vám řekl. Hádka vás
neuvolní, osvobodí vás však láska, skrze kterou již nemůžete být
vázáni. Neboť láska vše urovná!

Proto je důležité nevyhrožovat bratrům a sestrám: „Jen počkej,
však uvidíš!“ Řekněte si raději tichou láskyplnou krátkou modlitbu:
„Otče, neposuzuj to jako hřích, prosím tě za ně...“

Milí přátelé, toto je jen malý zlomek z důležité lekce, kterou jsem
vám nyní uvedl. Ale když ji zvládnete, dokážete to také v dalších ob-
lastech. Nebudete už tolik podléhat událostem Země a nebudete ni-
čení hrubými vibracemi jejích obyvatel.

Máte se stát volnými dušemi, které kráčí přes tuto Zemi, aniž bys-
te byli ovlivněni vyhrožováním, lží a vším tím, co jsem jmenoval.
Máte jít přímou cestou, pravda vám ji uvolní!

Budete ve svém denním životě často na tato má slova vzpomínat, když na vás budou útočit. Číhají na vás různé léčky, chtějí vás také chytit do lasa! Pak je ovšem důležité nestavit se na odpor, ale vyslat modlitbu: „Otče, nezapočítávej jim to. Děkuji ti, že mám toto poznání a můžu to proto ustát.“ To vás vždy hodně posílí, zejména tehdy, když už jste již tyto zkoušky několikrát zvládli.

Svět Boží se neustále snaží vás připravit na každou situaci, abyste to mohli ustát a nezakolísat, abyste se nebránili, když vás provokují a chtějí svázat nedobrymi myšlenkami. Nechte tyto myšlenky volně plynout, ale zároveň vyskočte o jeden stupeň výše, aby už vás nemohly dostihnout!

Pane a Spasiteli, tys to předpověděl, že se bude také ještě útočit na těch málo spravedlivých. Ano, pokud by se dny nezkrátily, také oni by mohli být ještě poraženi. Proto tě snažně prosíme, dej jim sílu, odvahu a vytrvalost, hlavně však důvěru v Tebe! Dej jim, prosím, potřebnou sílu rozlišit, kdy mají zůstat stát, přestože se na ně útočí. Dej jim sílu, mír a radost a osvobod' je skrze poučení, které jsem jim dal! Amen.

Neboj se, jsi můj...
Když půjdeš ohněm, nespálíš se,
plamen tě neožehne...
V mých očích ses stal drahým, miluji tě...
neboj se, neboť já jsem s tebou!

Iz 43, 1.2.4.5

JÁKOBŮV ŽEBŘÍK

Milí přátelé, bratři a sestry v Kristu. Jákobův žebřík je v podobenství vyjádřena stupnice duchovních hodnot. Je velmi vysoký a jeho stupně nejsou stejně velké. Tím chci říct, že ne každý člověk musí na každý stupeň vstoupit a na něm se zdržovat. Jinak řečeno, některý může určité sféry a okruhy poznání přeskočit, zejména ti, kteří zcela změnilí své chování a ukazují všem svou dobrou vůli. Ti, kteří kontrolují každé své slovo a také přijímají vše pozitivní dobrou vůlí, ti to mají vůči ostatním, obzvláště vůči pochybovačům, mnohem jednodušší a lehčí! I oni musejí začít na cestě vývoje od nejnižších stupňů. Brzy se ale dostanou dál, nižší stupně byly jen základnou a výchozím bodem rychlejšího, čistšího a vyššího vývoje osobnosti.

Když používám takové výrazy jako „Jákobův žebřík“, tak proto, že je to vám z bible známé podobenství. Mohl bych také mluvit o sférách, říších, kruzích poznání, o různých duchovních prostředích, zemích, směrech apod. Chci ale zůstat u obrazu žebříku, protože ten odpovídá vašim představám. Když člověk roste, nemusí vstoupit na každý stupeň, může dvě nebo tři příčky vzít najednou a nepotřebuje se těch mezi nimi ani dotknout; a tak moje srovnání lépe pochopíte! Když člověk duchovně vyroste a na Zemi na sobě po duchovní stránce tvrdě pracuje, pak nebude muset na dva, tři nebo také více stupňů Jákobova žebříku vůbec vstoupit!

Pokud někdo nedělá žádné nebo jen malé pokroky, pak se musí nutně na každém jednotlivém stupni zastavit a ještě k tomu z každého jednotlivého si musí vzít ponaučení. To znamená, že musí jít temnou chodbou smrti, musí zakusit utrpení mnohých nízkých sfér, a podobně. Vyplatí se tedy již na Zemi duchovně růst, neboť Bůh nám dává možnost, abychom vám ukázali, jak můžete a musíte duchovně růst, kam má vést vaše snaha. Je nutné, abyste četli dobré

knihy, brali si z nich poučení a jednali v souladu s nimi: Milovali svého bližního, měli čisté myšlenky, napodobovali čisté příklady a uměli pozitivním způsobem vyjádřit svoji vůli.

To všechno, a ještě mnohem víc, podporuje vaši individualitu a rozvíjí vaši sebedůvěru, že také vy můžete něco vykonat a právě vy jste k tomu povolání. Málo lidí má sebedůvěru z hlediska duchovního, neustále se vrací k nějaké autoritě: Ten nebo onen řekl toto, proto to tak musí být. V duchovním životě existují jen skutky, proto musíte již na Zemi svoji činnost přizpůsobit duchovním zákonům. Myslete na Jákobovu stupnici! Vaše práce vám dává křídla k tomu, abyste udělali velký pokrok. Samotné vědění je dobré, ale bez činů by to bylo prostě příliš málo!

Myslím si, že je velmi důležité rozdělit si svůj život tak, abyste tentokrát mohli ten velký skok zvládnout. A díky poučením Božích poslů ho můžete také v pozemském životě uskutečnit. Nikomu by to nebylo víc milejší než mně, a proto vám zdůrazňuji, ptejte se při všech vašich rozhodnutích, které učiníte: Chci to opravdu vykonat? A když ano, pak zkoumejte z vyššího hlediska, zda můžete tímto rozhodnutím docílit významný duchovní pokrok. Těší nás, když se člověk pokusí o cestu nahoru. Radíme vám: udělejte to, začínejte stále, nezdráhejte se jít odvážně kupředu, vyplatí se to!

Ze svého života na Zemi vím, že se mi vyplatilo učinit pro Boha a Krista tento velký krok. A tenhle velký krok je pro osobnost to nejlepší, co může pozemský život poskytnout!

My všichni žijeme v Bohu a můžeme být naplněni radostí jen tehdy, když si naše vlastní osobnost bude užívat zadostiučinění, neboť to bude nakonec naší dokonalostí. A proto je nutné onen velký krok udělat!

Prosím Boha, našeho Otce, o sílu pro vás skrze Ježíše Krista, který mě vyslal. Ať splníte vše, pro co žijete, o co usilujete. Prosím Krista, aby vám poskytl dostatek energie pro vaši cestu. Pokud máte dobrou vůli, když s radostí souhlasíte s Kristem, když se plně odevzdáte do jeho vůle, budete naplněni silou a odvahou přijít Bohu blíž

a odevzdat se do jeho vůle. Bůh hledá každého jednotlivého ducha, on chce mít zase všechny u sebe zpět! Proto se nenechte oslepit tímto světem a jeho představami. Dostali jsme individualitu od Boha a on nám dává sílu, abychom ji podle jeho vůle přivedli k dokonalosti.

Pane Ježíši, poslal jsi mě k nim, dej jim potřebnou sílu a spojení s tvou láskou. Důvěřujeme ti a tys to dokázal: kde je důvěra v tebe, nezničí lidé nikdy svůj pozemský osud, ale ponoří se stále víc do tebe a následují tě. Dej jim klid, poznání, důvěru a odvahu k tomuto velkému kroku, ke kterému jsem je vyzval. Kéž uchovají vše ve svém srdci. Amen.

BOŽÍ PLÁN SPASENÍ

Milovaní přátelé, bratři a sestry v Kristu. Každému člověku je poskytnuta jistá doba, aby se osvědčil v Božím řádu. Jinak řečeno: duše se inkarnovaly na tuto Zemi, aby tak dostaly možnost se léčit, aby si obnovily poznání a vývojové síly, a staly se tak zralými pro jiné sféry nebo jiné planety.

Toto je zákon a ten platí, dokud se tísní nastupující duchové, kteří musí nastoupit své místo na této Zemi. Když říkám „musí!“, pak je to proto, že tato zeměkoule i sféry kolem ní jsou do jisté míry podřízeny Luciferově vládě. On má na ní jistou moc, která však byla díky Kristovi

do jisté míry zlomena skrze Kristovo utrpení, zmrtvýchvstání a obrovský boj, ve kterém Kristus zvítězil.

Kristus pověřil duchovní svět Boží, aby se věnoval všem lidem či duchům, všem, kteří se svobodně postavili na jeho stranu. Aby je na základě jejich vůle a ochoty nechat si pomáhat vedl pryč z Luciferovy říše do jasných výšin čistého onoho světa. Toto je v hrubých rysech Boží plán spasení.

Protože ale nevědomý život ještě dál naléhá, vysvětlím ono „musí“! Lidstvo se čas od času musí čistit, aby se neplýtvalo silami.

Do tohoto plánu jsou zahrnuti všichni duchové a všichni lidé, všichni, kteří patří k Zemi a ke sférám kolem ní. Proto je důležité, abyste získali jistý vhled do působení duchovního světa Božího v plánu spasení Země.

Existuje tedy plán, jak rychleji vyvést lidi z Luciferovy říše. Může se to odehrát různými způsoby. Způsob, jakým se to tentokrát stane, je tajemstvím nejvyššího duchovního vedení kolem Ježíše Krista. Avšak lidský vývoj a mnohá klopýtnutí se stávají podnětem, aby se provedlo obnovení Země se zcela určitými cíli.

Pokud jste sečtělí, jistě víte, že Ježíš Kristus na Zemi řekl: „Přijdu v noci jako zloděj, překvapím lidi a také pomocníky Lucifera a dokonce jeho samotného a vezmu s sebou toho, kdo chce jít k Otci domů!“ Vezme tedy s sebou ty, kteří se k Němu na základě svojí svobodné vůle chtějí vrátit. A koho může vzít s sebou? Lidi, duchy s dobrou vůlí, všechny ty, kteří Boha a Krista následují!

Proto je důležité, abyste rozpoznali, že se onen čas přiblížil. Stane se to tehdy, až nastanou obtížné situace nebo až se lidé sami začnou zbavovat svého hmotného těla. Tehdy nastane alespoň ve vašich oblastech určité světelné období, například mimořádný svit světla. Také se objeví mnoho falešných Mesiášů hlasitě volajících po míru. Vztah k životnímu partnerovi dosáhne takové formy, že už nebude vůbec souviset s lidským rozmnožováním!

Ukázal jsem některé body, nemohu vám ale vše jasně vysvětlit, protože nesmím. Ale všechno, co jsem vyjmenoval, je zařazeno do

Božího plánu a vloženo do duchovního vedení, aby se plán spasení nedal rušit lidským klopýtnutím.

Moudrost Boží nám určuje, že musíme do jisté míry mlčet, protože Luciferova inteligence nelení. Zejména se snaží navázat se na médium, které má spojení s druhou světlou stranou. Aby zjistil, jaký plán a jaký způsob provedení obsahuje právě pro jeho oblast moci, pro Zemi. Aby proti němu pracoval a aby mu předešel.

Boží plán však počítá s Luciferovým napadáním Božího plánu. A my jsme pověřeni učinit v duchovním světě přípravy, aby se vše odehrávalo v souladu s řádem, s přáním Krista a plánem spasení. Tak zde byli vybráni někteří bratři a sestry, aby vás vedli. Jsou to ti, kteří se vyznají na Zemi a mají k lidem již vytvořené spojení.

Myslím, že je to pro vás velmi výhodné a každý z vás – a to bych chtěl vám, lidským sourozencům, obzvláště klást na srdce! – se má proto od nás nechat vést! Podle Božího plánu to půjde snadněji. Také žít se dá snadněji, když je člověk veden. To je důvod, proč jsem vás seznámil s nepatrným zlomkem tohoto plánu, tím, který je zaměřen na oblast Země. Důvěřujte tedy duchovním poslům Božím. A kde to v plánu není, protože se jedno nebo druhé předstírá, kde ne všechno vypadá jasně a čistě, a tak se mnohá lež objeví, od toho dejte, prosím, ruce pryč. Protože tam už to vře!

Ale kde je to čestné a upřímné, kde k vám mluví duchové, kteří mají za úkol vás vzít v souladu s plánem Božím s sebou, tam je následujte, neboť oni jsou vaši duchovní nadřízení! Hlavně vám chci doporučit vašeho duchovního průvodce, který je také s vámi vzděláván, aby vás lépe vedl. A jestliže ještě duchovně povyrostete a úkoly provedete ve smyslu „Kristových pomocníků“, což se nám velmi líbí, když je budete dělat dobrovolně, pak ještě dostanete navíc jednoho nebo dva duchovní ochránce. Lidé, kteří chtějí následovat Krista, jsou pro nás velmi důležití, to mi věřte! Nepotřebujeme mnoho lidí, rozhodující je pro nás jejich kvalita.

Hledáme lidi, kteří působí nezištně, protože chceme a musíme z pohledu plánu spasení proměnit vaše síly. Abychom vás nejen posílili,

ale také upozornili na vás i duchovní existence: Tady musíš pozorovat, podívej se kolem toho člověka, vyhledej ho, je tam světlo, následuj tuto cestu, dej mu sílu, on je pro nás cenný, něco pro nás znamená, musíme se s ním spojit!

Vidíte, je to velké množství úkolů a my vám je chceme přiblížit. Kdo vyzařuje láskyplné myšlenky a je zcela zahalen planoucí láskou, ten to může zvládnout a také to ustojí, protože láska je to nejvyšší ve vesmíru. A láskyplné myšlenky v podstatě znovu přitahují i při obratu doby stejné myšlenky lásky.

Poskytl jsem vám nepatrný náhled do toho, co připravuje duchovní svět. Boží pravda je silnější než Luciferovy hatící plány, nezapomeňte na to! Naše poučení mají přinést ovoce, když vás budou vytrvale vzdělávat pro nadcházející čas. Ale musíte umět správně rozlišit, kdo je na vaší straně.

Váš duchovní ochránce vám předává tuto myšlenku: Neboj se! Kdykoliv pocítíš strach, pomysli na to, že se nemáš čeho bát: Bůh je mocnější než Lucifer! Kristus je silnější než Lucifer, neboť on nad ním zvítězil! A tohoto Krista, kterému jsme věrní, ti teď doporučuji! Má být vždy zakotven ve tvém vědomí: Bůh, Kristus a duchovní poslové Boží mě vyvedou ze zemské sféry! My všichni chceme pomáhat, aby ještě mnozí byli vyvedeni díky velkému odhodlání, intenzivnímu myšlení a dobré vůli! Nebojte se a myslete na to, co jsem vám již řekl s ohledem na obavy, strach a malomyslnost: ty nepadneš, ty jsi dítě Boží! Jsi pomocníkem lidstva!

Když každý přispěje svým dílem, bude se Boží plán přesně plnit. A Boží plán zahrnul i tebe! Proto jdi s Bohem v řádu, pak budeš Kristem vzkříšen!

Otče lásky, skrze Krista jsi nám vyjevil, co smíme dělat s touto Zemí pod tvým vedením a kteří lidé jsou vyvolení, aby byli našimi nástroji. Otče, děkujeme ti za tento obraz. S vnitřní důvěrou a celou svou silou chceme sloužit Kristovi, pokud se rozhodne vysílat své posly od severu k jihu, od východu na západ. Jsme vděční, že ti smíme sloužit, a slibujeme věrnost Kristovi!

Otče, tito bratři a sestry lidí potřebují tvou lásku, a proto tě prosíme skrze Ježíše Krista, Spasitele této Země a celého lidstva, o sílu pro ně, aby mohli stát. Otče, když k nim pokušitel přistoupí, veď je, vyveď je opět z pokušení, aby neupadli, ale poznali, kdo je to kolem nich. Prosím, dej duchovním průvodcům sílu, aby skrze dobrou vůli člověka dobyli vítězství! Děkujeme ti, že jsi nám vyjevil tvůj Božský plán pro tuto malou, ale tolik důležitou planetu Zemi!

Děkujeme ti, pane Ježíši Kriste, že ses nás všech ujal. Je třeba se pro Tebe rozhodnout, neboť Ty to nechceš pro sebe. Ty chceš lidi vést domů.

Pane, Ty myslíš, řídíš, miluješ a vedeš, tomu může rozumět jen ten, kdo Tobě zcela patří. Prosím, dej jim sílu, ať jejich láska k Tobě stále roste! Amen!

MODLITBA - ZÁKLAD ŽIVOTA

Milovaní přátelé, už jsem vám vysvětlil mnoho zákonů významných pro váš život.

Velmi důležitá je modlitba. Je to základ nejhlubšího prožívání a nejryzejšího dávání. Co vy nazýváte modlitbou, je povídání s Bohem, ale to, co nazýváme modlitbou my, je život v Bohu! Je to podobné, ale není to totéž. Musíte se čas od času vzchopit, abyste se pomodlili, a někdy je vám to nepříjemné. Ale ti zralejší vědí, že prosba, pokud je nesobecká a je v souladu s Boží vůlí, bude vyslyšena.

Je to Boží vůle, aby jeho děti byly přesvědčeny, že jim Bůh poskytne to, o co prosí. Tak zní Ježíšova výzva: „*Poproste Otce mým jménem a on vám to poskytne!*“

Tento základ života, „modlitba“, má velký dosah pro všechny, kteří se skrze svou modlitbu a svou vůli dostanou k nejvyšší duchovní aktivitě. Protože takto se od Boha uvolní síly, když Ho zároveň prosí, aby je vyslyšel. Tato životní aktivita se zesílená vrací zpět a působí na síly, které umožňují dítěti poskytnout to, o co prosilo.

Bůh tedy chce – a to berte, prosím, jako další zákon! – aby bylo dítě přesvědčené, že se Otec o něj postará. Chce, abychom si byli jisti, že se jeho dítě může na něj spolehnout. Chce slyšet prosbu a po přezkoumání ji splní.

Ale kdo z pozemských lidí je opravdu přesvědčený, že mu Otec jeho prosbu splní? Pouze ten, kdo skutečně žije na základě „modlitby“, kdo obdržel důkazy a věří: „Ano, můžu se na něho spolehnout, můj Otec mi pomůže!“

Je to jednostranný zákon, a bude zachován tak jako dosud. A Bůh tuto jednostrannost připouští. On ji dokonce vyžaduje do doby, než se člověk přesvědčí: Bůh to tak chce, Bůh mi pomůže! Teprve když si je člověk jistý, protože dostal skrze Boha a jeho Boží posly, kteří jsou jeho prodlouženou rukou, důkazy, teprve pak Bůh hledá skrze své posly cestu, jak nenechat tento zákon jednostranným. Konfrontuje člověka se skutečností, že rovněž Bůh od něho něco požaduje. A to znamená vyrovnání tohoto zákona.

Bůh chce, abys pak byl přesvědčen, že On ti pomůže v každé době a že také od tebe něco chce!

Modlitba, která může sloužit jako základ života, je stále aktem rovnováhy: nahoru a dolů, Bůh dá a Bůh žádá. Z tohoto požadavku – který je možná tvrdý, ale reálný – se dá usuzovat na vývojový stupeň daného člověka na Zemi. Kdo následuje požadavky Boha, to znamená, kdo ve smyslu Ježíše Krista působí na lidstvo na Zemi a modlí se za ubohé duše, ten si může být jist absolutní ochranou, neboť modlitba je mu pak základem života a je pro něho vůlí Boží.

A co je více posilujícího, než nechat na sobě spočívat Boží vůli, s Jeho vůlí žít a v Boží vůli pracovat? Není nic silnějšího! To je to nejpřesvědčivější, to nejsilnější, co na Zemi a ve všech sférách a říších existuje. Malý je člověk, ale v modlitbě se stává velkým, v modlitbě roste stále víc, ven ze svého myšlení, ven ze svého nynějšího stavu. V modlitbě se stáváš ohnivým sloupem, pochodní, která mohutně plane. Nesena fluidem andělů bude tvoje čistá, nesobecká modlitba předána výš k prozkoumání, a jestliže se oddáš Boží vůli, vždy vše dobře dopadne!

Kde berou vaši léčitelé duši sílu, která ve většině případů pomáhá? Řekl jsem „ve většině případů“, protože oni vždy s Boží vůli nepracují. Když však působí jejím jménem, jsou nasyceni silou a působí v souladu s ní. Co vlastně dělají? Modlí se svými rukama, svou duší, svým tělem a svým duchem. Oni se modlí! I když slova nevyslovují, tak se přesto dobrovolně podřizují vůli Otce. Modlitba tak poskytuje základ života pro jejich léčení a působení!

Základem života je modlitba! Kdo tohle bere vážně, ten v ní bude hledat útočiště ve všech životních situacích a k plnému rozvoji sil. A nebude se pohoršovat nad mými slovy, když říkám, že náš život je stálá modlitba. Chtěl bych vám to ještě jednou vysvětlit. My žijeme zcela v Boží vůli a jsme na ní ve svém vědomí úplně závislí. Vy také, ale nejste si toho zatím plně vědomi! Kdo ale ví, že vše pochází od Boha, ten žije neustále v tomto proudu modliteb, v tomto vědomém proudu sil a pramene; proto je vše ve stálém toku, ve stálé modlitbě a ve stálém působení.

Kdo tohle pochopil a umí to také na Zemi používat, ten je, jak se říká, svatý. Je tím, kdo koná v souladu s Boží vůlí pro Kristovu říši!

Kristus se modlil víc, než bylo zaznamenáno ve vašem podání, on se modlil neustále, při všech svých činech. I když nevyslovoval žádná slova, přesto byl v nejužším spojení s duchovní říší Boží. A kdo je s ní ve spojení, ten se stále modlí, aby plnil vůli Boží!

Moji milí přátelé, myslete na to, že Bůh v nadměrné míře dává a zároveň také od vás žádá. Ale tato žádost je jen drobnost, malý

zpětný záblesk v zrcadle velkého, velkého krystalu sil, který se uvolní, když člověk prosí celým svým smýšlením a odevzdáním se za spásu příštího i za spásu vlastní. Bůh chce, aby byl žádán, vždyť jinak by nebyl otcem. Bůh ale také chce, abyste vy to, o co prosíte, spravovali tak, jak se má.

A proto máte říci: v mém životě a v mém vědomí se má všechno odehrávat jako modlitba, jako dík a pomoc nebo jako prosba a pomoc. Každý den je darovaným dnem, který máte prožít v modlitbě. Když chcete, můžete všechny dny žít v Boží vůli, neboť Boží láska je stále tady! Tento základ života mi objasnil někdo jiný, ale je to vždy stejné: Všechno, co myslíš a děláš, má ležet v Božích rukách, neboť od něho pochází všechen život a všechna síla, a pokud je to Boží vůlí, pak je tvoje námaha a úsilí požehnáno! Myslím, že můžeme být šťastné děti, pokud jsme poznali zákony v její polaritě, ve službě a dávání. Proto je třeba velebit toho, kdo umí dávat Bohu, co mu náleží. Však Spasitel vyjádřil: „Dejte Bohu to, co Boha jest!“

Otče lásky, skrze Krista, našeho pána, díky ti za všechen čas a neomezené dny, chvála tobě i čest. A protože jsi mě poslal, pane a Spasiteli této Země, prosím tě, ať se jejich modlitba vždy posílenu vrací k tobě zpět a obsahuje toto: „Otče, co chceš ty, to chci také já!“ Ať poznají tvou vůli ve všech životních situacích, ve všech okamžicích. A když ji někdy nepoznají, pak jim vlož slova do úst a do ucha: „Modli se ke mně, já tě osvím, povedu tě a dám ti sílu!“ Pak odolají pokušení. Otče, ty chceš všechny k sobě zpět a dáváš nám v nadměrné míře. Děkujeme ti a slibujeme, že se modlitba ve všech formách pro nás stane základem života. Neboť na tvém požehnání je všechno založeno! Amen.

POZNÁNÍ

Ze soboty na neděli 10. - 11. 2. 2007 jsem měla sen, na který nikdy nezapomenu a který zásadně ovlivnil můj život. Není dne, abych si ho nepřipomněla.

Bohužel na přesný začátek snu si nepamatuji. Vím jen, že se mělo něco stát. Zcela jasně se mi však vybavuje jeho konec, který se vám budu snažit podrobně popsat.

Pozorovala jsem kopec zalesněný jehličnatými stromy, před ním tekla řeka. Měla jsem pocit, jako bych viděla soběslavský kopec Svákov s řekou Lužnicí, ta řeka však tekla mnohem blíže kopci. Uvědomila jsem si, že stojím v paneláku v mezipatře s prosklenými okny a pozoruji přírodu, která byla na dosah ruky. A jak jsem se tak dívala, slyšela jsem rychlé pravidelné praskání nebo rupání, rup, rup, rup, rup, rup, rup, rup, rup, rup, rup, rup, rup, rup, rup, jako když se lámou větve, stromy nebo rupají okenní tabulky, nevím, co to bylo, ale neměla jsem z toho dobrý pocit. Spíše jsem si říkala, co to může být, co z toho vzejde, protože stromy stály na místě a nejevily žádných změn.

Můj zrak však letěl dál, směrem doprava a já nad řekou, která se kroutila kolem kopce, spatřila přírodní úkaz, který mi vzal dech. Nad hladinou se formovala černá mračna, ale nebyla to ta běžná mračna, co známe. Bylo to něco mimořádného, na jedné straně něco krásného, na druhé straně však hrozivého. Bylo to ohromné množství energie, které se tam hromadilo a bylo jako by spojeno se silou seshora. To jsem v tom snu automaticky věděla i viděla. Byla jsem plna očekávání a zároveň i strachu, co z toho vzejde.

Náhle se proti mně uvolnila obrovská vlna světelné energie a mířila přímo ke mně. Měla jsem hrozný strach a rychle jsem začala drmolit: „Pane Bože, promiň mi všechny moje hříchy, pane Bože, promiň mi všechny moje hříchy, Ježíši Kriste, promiň mi všechno, co jsem provedla.“ A jak jsem se tak rychle modlila, byla to chvilka, tak ta energie mě celou pohltila a já se stala její součástí. V ten okamžik mě zachvátila obrovská úleva, rozhostil se ve mně obrovský klid, pohoda

a nekonečný mír, slast a láska. Bylo to nádherné, v životě jsem něco takového nezažila. Vše bylo tak živé, jako bych vůbec nespala.

Pak jsem se probudila. Hodiny ukazovaly 4:11 hod. Cítila jsem obrovskou pokoru v sobě a musela jsem velice zhluboka dýchat, abych ten „pro mě zázrak“ ustála. Děkovala jsem Bohu, že mě poctil tímto poznáním. Ani na vteřinu jsem nepochybovala, že to, co se odehrálo a čeho jsem se stala součástí, bylo Boží dílo. To jsem prostě věděla. Bylo to nádherné, slovy se to nedá vypovědět, to se musí prožít. Přála bych vám všem, abyste tu sílu zažili.

Pak jsem si vzpomněla na Hanku Veselou, na naše sezení v sobotu večer, kdy nás všechny vyzvala, abychom prosili o poznání. A to znovu umocnilo ten živý sen a já si opět začala promítat v hlavě kousek po kousku děj, který se odehrál před několika málo minutami, abych na něco nezapomněla, abych mohla vyjevit všem, co jsem právě prožila. Bylo a je to pro mě neuvěřitelné, že se mi to stalo.

Byla jsem zvědavá, zda všichni z našeho setkání mají stejný zážitek jako já, a tak jsem hned dopoledne psala své známé, zda prožila v noci něco výjimečného, ale zjistila jsem, že bohužel ne.

Jsem moc vděčná za toto poznání a denně teď děkuji Bohu, že mě poctil svým odkazem. Slíbila jsem si, že o tom budu vyprávět dalším lidem, kteří jsou na cestě a dalším, kteří tuší, že něco existuje, ale brání se otevřít si tu bránu poznání a dalším „nevěřícím Tomášům“, u kterých bych zase mohla zasít alespoň semínko touhy po jiném poznání, než na které jsou zvyklí. Děkuji, Otče, a zároveň prosím za odpuštění, jestli jsem si některé věci vyložila jinak, než jsem měla, než bylo tvým záměrem. Děkuji ti za pochopení.

Lad'ka

Být vděčný znamená rozpoznat Boží lásku ve všem,
co nám bylo dáno.

Thomas Merton

I VICHŘICE JE K NĚČEMU DOBRÁ

Přátelé, podělím se s vámi o pár myšlenek, které mě napadly během čtvrtční vichřice (18. ledna 2007). Síla větru dokázala, že nám rezonovala plastová okna v bytě – zatím se to nikdy nestalo! Manžel nebyl doma, měl se vrátit až okolo 22. hodiny, kdy síla větru měla být největší.

Telefonovala jeho maminka, jak je u nás. Viděla tu spoušť v televizních novinách a pod vlivem těchto sdělení si připouštěla určité obavy, „jak ta noc dopadne“. Já jsem statečně tvrdila, že televize opět přehání, že má konečně další apokalyptické téma, které pěkně „přifujuje“. Nicméně dušičku jsem zas tak moc velkou neměla, přece jen byla noc a venku živly neskutečně řádily. V obvyklý čas, „ve čtvrt na devět“, jsem si zapálila svíčku od Pavly (šetřím si ji na těžší chvíle). Svíčka nádherně a klidně hořela krásným, jasným, žlutooranžovým plamenem. Začala jsem plamen pozorovat, vnímat, pociťovat a srovnávala jsem ho se svým vnitřním světem. Já i svíčka jsme byly v jednom pokoji, který byl obklopen nepřízní rozbouřených přírodních sil. Bála jsem se, ale plamen svíčky nic nerušilo, klidně plál a vyzařoval obrovské množství energie.

Vzpomněla jsem si na Pavlu – její větu: „Vy se nemáte čeho bát!“ Začala jsem usilovat o zklidnění, o dosažení vnitřního míru tak, jak mi to ukazovala „obyčejně – neobyčejná“ svíčka. Uvědomila jsem si, že můj strach ničemu venku nepomůže, na to jsem moc slabá. Co však já sama mohu dobře zvládnout, to je nastolit svůj vnitřní mír a nechat rozzářit své vnitřní světlo.

Při pohledu na plamen svíčky jsem vzpomněla na biblický příběh „Noční bouře na jezeře“:

Ježíš celý den kázal a pak se rozhodl společně s apoštoly, že budou mít největší klid na moři a stráví zde noc. Jaké však bylo jejich překvapení, když se zvedl vítr, moře se rozbouřilo a jejich loď byla zmítaná daleko od břehu. Učedníci měli strach, ale Ježíš spal.

Strach učedníků přerostl v paniku, až vzbudili Mistra. Ježíš se vzbudil a vzápětí zvolal mocným hlasem k bouři: „Mlč! Bud' zticha!“ Pak se obrátil na učedníky a řekl jim: „Proč se bojíte? Pořád ještě nemáte víru?“

(Tento příběh mám na audiokazetě, kterou namluvil J. Potměšil a jmenuje se: „Příběhy o Pánu Ježíši“.)

Došlo mi, že vichřice nemusí zuřit jen v okolí našeho domu, může být i v nás. Kolik situací v mém životě mi pustošilo nitro, kolik vln strachu doráželo na moji loďku života, kolikrát jsem se bála a měla pocit, že jsem sama a opuštěná, že všichni spí a jen já jsem vystavená něčemu, na co nemám dostatek síly, že mi hrozí až smrtelné nebezpečí. Kristus však na té lodi byl společně s učedníky, hrozilo mu tedy stejné nebezpečí, jenže on měl víru. Stejně události jako Kristovi učedníci často prožíváme my, všichni lidé zde na Zemi. Upevněním víry v Boha můžeme rázem získat sílu i v situacích, které se zdají být na první pohled neřešitelné. Kristus nebyl pouze s učedníky na lodi, ale byl inkarnován zde na Zemi, stal se jedním z nás. Zůstalo po něm svědectví lidského života s vírou a láskou.

Za zmínku ještě stojí i zkušenost mého manžela, který když se vracel domů opravdu kolem 22. hodiny, měl pocit, že vítr po vystoupení z autobusu je mírnější. Cesta domů trvá asi 7 minut. Po příchodu domů začal opět vnímat silné poryvy větru. Důležité je, že se vrátil v pořádku k nám. Nikdo neví, jestli se skutečně vítr na chvíli trochu zklidnil náhodou či manžel měl kolem sebe ochranu modlitby a díky ní se bez újmy dostal domů, aniž by vnímal se strachem možné ohrožení?

Marta

SETKÁNÍ DUŠÍ

Desetiletí mého života v našem krásném městě i moje povolání nedovoluje, abych se kdekoliv cítila ztracená. Naopak, setkávám se s lidmi, s „dětmi“, které jsem kdysi přebírala z náruče matek v jejich třech letech života. Dnes, po desetiletích, mi přináší radostné zážitky setkávání se zralými, krásnými lidmi, kteří mě poznávají, hlásí se. Ale protože mnohdy některé podoby tváří za léta vyblednou a samozřejmě i léta dělají své, ptám se: „Kdo prosím Vás jste?“ Domluvíme se vždy obejmutím a s díky, že jsme měli tuto chvíli, tento dar setkání v životě prožít.

Tak jsem šla nedávno zahalena v myšlenkách přes naše náměstí a obdivovala jeho krásné umístění. Vzhledla jsem a setkala jsem se s naprosto blízkým pohledem mladé ženy, vyzařujícím ke mně velice příznivou energii. Pomáhala si při chůzi holí, překonávala obtíže života. Zklidnila jsem krok, zastavila se, abych vyslovila myšlenku: „Odkud já Vás znám?“ Odpověď pro mě byla s úsměvem v němčině, že nerozumí, ona je z jiné země.

Snad mnozí pochopí, co se událo v mém nitru. Setkání duší. Fyzicky jsme se v tomto životě nemohly sejít, ale blízkost našich duší byla silná. To ONI nás přivedli k sobě, trvalo to jen chvíli, ale bylo to tak neobyčejné. To ONI mě přivedli k této milé lidské bytosti.

Přistoupila jsem k ní, pohladila ji po tváři a řekla: „Ich muss so!“ (Musím to udělat!) Ten pocit bohatství je ve mně hluboko zakotven. Vidím znovu její výraz nitra, očí, pohledu její duše. Tato žena, tato lidská bytost si jistě odnáší z návštěvy naší krásné země pocit, že všude, v každé chvíli, čase i prostoru se můžeme setkat v lásce s dušemi, které jsou nám nebo byly sestrami, bratry. Je to pro mne dar poznání, děkuji s velikou vděčností za tento prožitek.

Byli jste s námi, děkuji, děkuji VÁM VŠEM.

Marie

VYSLYŠENÉ MODLITBY

Bylo krásné podzimní odpoledne, houbařská sezóna vrcholila. Manžel se výjimečně brzy vrátil z cest, a tak jsme se rozhodli, že využijeme této poslední příležitosti nasbírat si nějaké houby.

Vyjeli jsme na Vysočinu, do lesa, který je nám blízký, přestože je vzdálen téměř 30 km. Na kraji lesa jsem uzamkla auto a klíče položila na dno košíku. Mladý lesík vedle houštiny nás zval: „Pojďte a nasbírejte si, jsem obdarován a mám co rozdávat. Možná vám i trochu oplatím tu péči o mou čistotu.“

Hub bylo hodně, takže jsme mohli nechat i pro houbaře, kteří přijdou po nás. Na konci lesíka, když jsme se otočili ke zpáteční cestě, mně přišla myšlenka, že asi nemám ty klíče od auta. Pro jistotu jsem plný košík hub vysypala na zem a přesvědčila se o té nemilé skutečnosti.

Uvědomila jsem si, že nemohu poslechnout radu rozumu a pročesávat les metr po metru. Za hodinu bude v lese šero. Poprosila jsem tedy Boha o pomoc, odehnala všechny myšlenky pochybností a s důvěrou se svěřila Božímu vedení. Šla jsem tak, jak se praví v pohádkách: „Kam mě nohy nesly“. Bez jakéhokoliv zasahování rozumu jsem byla vedena téměř rovně zpátečním směrem. Když jsem tímto způsobem ušla asi sto metrů, vtom jsem uslyšela povel: „DOLEVA“. Hlas nepřicházel zvenčí, ale zevnitř.

Zastavila jsem se překvapená a po pár vteřinách váhání udělala tři kroky doleva. V té chvíli jsem za stromem uviděla ležet ztracené klíče.

Nevýslovná radost zalila mé srdce a já jen děkovala. S pomocí Boží jsem za pár minut dokázala neuvěřitelné, najít „jehlu v kupce sena“.

Božena

Cestovala jsem autobusem a během jízdy přemýšlela, kdy a kde mám koupit rohlíky pro maminku. Ať jsem myslela jak chtěla, nic mě nenapadlo. Pokud vystoupím a půjdu nakupovat, přijedu do firmy pozdě, než tam všechno vyřídím, pojedu zase pozdě domů. Předpokládalo se, že se budu muset do práce ještě jednou vrátit. Doma nestačím udělat oběd, prostě začarovaný kruh. Protože jsem nebyla schopna se rozhodnout, jak to co nejlépe zařídit, přestala jsem na to s myšlenkou „Ono to nějak dopadne“, myslet.

Jela jsem přímo, vystoupila z autobusu a pospíchala do práce. Ušla jsem asi deset metrů od zastávky a zůstala stát. Na chodníku přede mnou ležel zavázaný plastový sáček se čtyřmi rohlíky. V té chvíli jako by do mne uhodilo. Dívala jsem se na chodník a nevěřila svým očím. Pak jsem se začala rozhlížet, kdo je ztratil nebo jak se tam vlastně dostaly. Nikde ani živáčka. Bojovala jsem sama se sebou, zda je mám zvednout nebo pokračovat v cestě. Pak jsem je zvedla s tím, že pokud nebudou k jídlu, dostanou je slepice. Jaké bylo mé překvapení, když jsem zjistila, že v sáčku jsou úplně čerstvé rohlíky, nedávno zakoupené. Dva byly v úplném pořádku, dva byly trochu odrolené, asi od nárazu, jak dopadly na zem.

Problém za mne někdo vyřešil. Ten den jsem všechno stihla k úplné spokojenosti všech.

Alena

Když byl letos můj syn Christian na dovolené, starala jsem se o jeho byt. Chodila jsem zalévat květiny a vybírala poštu. A tu se mi stala nepříjemná událost: Otevřela jsem schránku umístěnou u vstupních dveří, vzala poštu, ale klíč se nedal vytáhnout. Všechno moje snažení bylo marné. Nejhorší bylo, že tím samým klíčem se daly otevřít i dveře bytu. Prosila jsem s důvěrou o pomoc Josefa z Nazaretu a jeho pomocníky. V tom se otevřely domovní dveře, do chodby vstoupil neznámý muž, který zřejmě v domě bydlel. Oslovila jsem ho, vysvětlila situaci a poprosila ho o pomoc. Ochotně se snažil klíč dostat ze zámku. Hned se to však nepodařilo. Prosila jsem znovu o pomoc naše

ochránce. A najednou byl klíč venku. Poděkovala jsem neznámému a s radostí vyřídila svoji práci v bytě mého syna.

Získala jsem nesmírně cennou zkušenost: Duchovní svět nám pomůže, když s důvěrou prosíme o pomoc.

Děkují srdečně Josefovi z Nazaretu a jeho pomocníkům, Matce Marii a všem dobrým duchům za pomoc v nouzi a starostech.

Přede mnou ležela předloha pro tisk Rozhovorů, už bylo potřeba začít tisknout, ale pořád mi chyběla jedna věc. Naši duchovní přátelé začínají a končí každé sdělení pozdravem: "Gott zum Gruß!" Pro mne je to dlouholetá tradice a chtěl jsem najít něco podobného i v češtině. V němčině je to archaická forma běžného pozdravu "Pozdrav Bůh!" Naše Pavla už také hledala vhodný překlad, ale nic vhodného neobjevila. Gisela Weidner, která vydala už desítky knih, mi řekla: "Přelož to doslovně!" Když jsem jí řekl, že to není možné, že to zní česky nesmyslně, skoro se urazila. A tak jsem seděl a hledal. Věřil jsem, že pomoc přijde, a pomoc přišla.

Najednou se mně vybavila zpívaná modlitba, kterou jsem jako dítě slýchal v kostele: "Bůh budiž veleben!" A tak čtete v Rozhovorech i v nových překladech Pavliných knih pozdrav: "Bůh budiž pozdraven!"

Už jsem slyšel příznivou odezvu na těchto několik slov, našim přátelům se líbí. Doufám, že se i v Čechách stanou symbolem čistých duchovních sdělení.

František

K OBRÁZKU NA OBÁLCE

Před více než dvaceti lety ukázali duchovní učitelé našemu médiu několik obrazů, které pak podle jeho popisu namalovala Karla Schrefl. A jeden z nich vidíte na obálce tohoto sešitu.

Co vyprávělo naše médium? "Uprostřed lesa mezi mohutnými stromy jsem viděl nebeskou Matku. Měla na hlavě krásnou korunu a byla obklopena zlatou září. Postava byla modravě bílá, zbarvení přecházelo do zelenavých tónů. Tento obraz se má jmenovat: Matka Marie žehná lesu. Žehná zvířata, elfy, trpaslíky, ptáky, plody lesa a celý les.

Naši duchovní učitelé podali k tomuto obrazu následující vysvětlení: Z našeho duchovního hlediska vidíme v radikálním přiklonění lidstva k Bohu jedinou možnost zamezení zkázy vašich lesů. Všichni lidé si musejí uvědomit, že Bůh stvořil život ke vzájemné pomoci všech, že člověku nepomáhá zachovávat jeho život jen to, co vidí, ale také v mnohem větším měřítku to, co zůstává jeho smyslům skryto.

Jsou to fluidální stvoření lesa, elementární přírodní bytosti, přírodní duchové, dévové a erzdévové. Viditelná a pro člověka neviditelná stvoření tvoří všude Bohem vyžadovanou jednotu. Navzájem se doplňují, a to jim usnadňuje plnění jejich povinností. I Matka Maria je podporuje. Proto, milí přátelé, musíte ji prosit, aby vám pomohla zachránit les, prostě za celou živoucí přírodu. Vaše plíce potřebují nutně životní sílu lesního vzduchu, bez něhož není život lidí i zvířat možný.

Pomozte zachovat sami sebe, pomozte se sami zachránit!"

Tato slova byla napsána před více než 20 lety. Bohužel lidstvo nepřišlo doposud k rozumu, jak vidíte sami. A kam to všechno vede!

BŮH A PŘÍRODA

Když pozorujeme přírodu kolem nás, vnímají naše hmotné smysly jen její hmotnou část. Bůh dal přírodě při jejím stvoření dokonalou organizaci. Duchy a přírodní bytosti, kteří celou přírodu chrání, vedou a opatrují, však nevidíme.

Naše Pavla nám napsala celou řadu příspěvků o organizaci přírody, proto bych chtěl jen krátce vysvětlit duchovní a duševní strukturu pozemské přírody.

Na vrcholu přírodní pyramidy stojí **Ježíš Kristus**. Jemu jsou podřízeny všechny přírodní oblasti v celé Boží říši. Přímou mu podléhají vedoucí dévové, kteří byli stvořeni již s prvotními bytostmi. Někdy jsou označováni jako mesiášové. Jsou rozděleni na čtyři skupiny: Dévové světla, vzduchu, vody a země. Oheň patří na Zemi pod skupinu světla.

Arcidévové neboli Erzdevas – jak jim říkala Pavla – jsou vedoucími různých úseků. Jím podřízení dévové se starají o jednotlivé druhy zvířat a rostlin i o ostatní části přírody. Jejich podřízenými pomocníky jsou přírodní duchové. Stejně jako celá předchozí hierarchie náleží i oni k duchovnímu principu, jsou to tedy stvoření, která mají Boží jiskru, která mají ducha i duši, stejně jako my. Rozdělují se na čtyři skupiny: na duchy světla, vzduchu, vody, země. Jejich úkolem je řízení elementárních a přírodních bytostí. Tyto bytosti mají jen duši, nikoliv ducha. Často je také označujeme jako elementární a přírodní duše.

Elementární duše jsou vázány jen na svůj element, jinak se mohou volně pohybovat. Pečují o přírodní duše, které jsou jim svěřeny.

Přírodní duše jsou pevně vázány na nerosty, na rostliny a na zvířata, ale také na vodní toky, oblaka, vítr a jiné přírodní jevy. U vyšších zvířat jsou už inkarnovány i elementární duše, proto mají tyto bytosti i výrazný citový život. Nižší zvířata jsou spojena do větších nebo

menších celků, které mají společnou elementární duši, například všechen hmyz. Stejně je tomu u rostlin a nerostů.

Všechny tyto bytosti člověk nevnímá, ale často se může přesvědčit o jejich existenci. Žijí v našich pohádkách jako trpaslíci, víly, elfové, šotkové, skřítki. Malé děti jsou často schopny tyto bytosti vidět či mluvit s nimi. Ale tato schopnost netrvá dlouho, dospělí ji odsuzují jako výplod dětské fantazie. Dříve měl člověk mnohem užší spojení s přírodou, zřejmě byl schopen i spojení s přírodními duchy. Tak žije například v našich pověstech arciděva severovýchodních Čech jako horský duch Krakonoš.

Přírodní bytosti jsou většinou člověku příznivě nakloněny, plní spolehlivě úkoly, které jsou jim svěřeny. Ale všechny tyto bytosti patří k nižšímu astrálu, kam se mohou také vloučit negativní síly. Proto je třeba tato stvoření důkladně prověřit a vyzkoušet, aby spojení s nimi nemohla způsobit člověku škodu.

Toto je jen krátký přehled o Božím vedení přírody. Naše Pavla o těchto věcech často psala. V „Rozhovorech“ najdete podrobnější vysvětlení k jednotlivým otázkám. Jedná se například o tyto sešity:

- č. 3, str. 22 Příroda
- č. 14, str. 22 Přírodní bytosti
- č. 23, str. 11 Pomoc přírodních bytostí
- č. 23, str. 17 Duše květin
- č. 28, str. 10 Neviditelné síly přírody
- č. 30, str. 10 Duše zvířat

NĚKOLIK SLOV NA ZÁVĚR

Milí přátelé!

Máte v ruce další sešit „Rozhovorů“. Dnes je trochu jiný než ty minulé. Při našem posledním setkání jsme slyšeli celou řadu osobních zkušeností a dojmů o tom, jak nám duchovní svět pomáhá. Naši přátelé v Rakousku mohou číst v každém „Sešitě Josefa z Nazaretu“ vedle sdělení našich duchovních učitelů i o „Vyslyšených modlitbách“ jednotlivých členů. Je to určitý druh „zpětné vazby“. Na příkladech je zde vidět nesmírný rozsah duchovní pomoci, kterou duchovní svět poskytuje těm, kteří o ní prosí.

Zatím máme k použití jen několik příspěvků, při setkáních jsme jich slyšeli mnohem víc. Moje prosba: napište nám je. Při setkání není možné všechno zachytit, lehce dojde ke zkreslení a nedorozumění. Můžete si přečíst i jednu vyslyšenou modlitbu z Rakouska.

Vedle dopisu našeho duchovního učitele Harduse jsou v sešitě další sdělení Laurentia. Čtete je pozorně, je v nich celá řada důležitých rad pro život. Víím, že Pavla pro vás tato sdělení přepracovávala, aby byla srozumitelnější než přímý překlad. Ale doufám, že vám tyto překlady pomohou na cestě zpátky, nahoru k Bohu, Otci všemohoucímu, za pomoci Ježíše Krista, našeho Spasitele a celého duchovního světa.

Můžete si také přečíst dva příspěvky našich členek o událostech, které v nich zanechaly hlubokou odezvu. O obrázku na obálce jsem napsal též několik slov, má zajímavou historii. A při této příležitosti jsem přidal i krátký přehled hierarchie přírodních duchovních bytostí, na které jste se mne několikrát ptali. „Náhodou“ jsem musel pro naši rakouskou skupinu tento přehled připravit v němčině.

Hardus děkoval při vánočním setkání za pomoc při šíření duchovních pravd. Mimo jiné výslovně jmenoval i skupiny v Čechách. Děkoval Pavle za semeno, které tady zasela. O sklizeň se musíte

starat teď vy sami. Nejste odkázáni sami na sebe. Duchovní svět v čele s Hardusem a Laurentiem vám poskytuje neustále pomoc. Vaši duchovní průvodci vám pomáhají a ukazují správnou cestu. Podporu vám poskytují i přátelé z Rakouska.

Teď záleží jen na vás, jak poskytnuté možnosti využijete. Celá řada z vás je už na dobré cestě. Vytvořila se síť vzájemných vztahů, jedni pomáhají druhým, nikdo nezůstává sám. Jen vytrvejte!

František

ŽIVOTEM JÍT

*Životem jít a neznat nic — lásku, bolest či zradu —
životem jít, jak by byl pro parádu,
to život by byl prázdný, pustý.
Neumět líbat těmi ústy, jež o polibek prosí,
nevidět krásu kolem sebe, nevidět perly z rosy,
pak musel by být člověk slepý.
Chvilku se smát, někdy i hněvat,
mít radost z hezkých věcí —
tu svoji pravdu za nic nedat — neříkat lži
jen proto, že se to snad nosí.
Být někdy děckem, umět si i hrát —
život jak běží, tak ho brát.
Mít radost z každé hezké chvíle,
darovat kytku příteli či milé.
Milovat svoji zem, v které je tolik krásných lidí,
odpouštět těm, kteří tě nenávidí,
to všechno je jen zlomek z něhož násobením
vyjde poznání.*

Zdeňka Voborská

